

Convenis internacionals

Tractat sobre el comerç d'armes, fet a Nova York el 2 d'abril del 2013

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 d'octubre del 2022 ha aprovat la ratificació al següent:

Tractat sobre el comerç d'armes, fet a Nova York el 2 d'abril del 2013

Exposició de motius

Els efectes del comerç de les armes dites "convencionals" o "clàssiques", categoria tan àmplia com per incloure pistoles, metralleres, míssils, tancs, vaixells militars i tot tipus de municions i peces separades i altres components d'armes, la majoria produïdes per països occidentals, es compten en centenars de milers de vides humanes perdudes en els conflictes armats en tot el món. L'organització no governamental Amnistia Internacional estima que són més de mig milió les persones que perden la vida cada any per causa d'armes clàssiques o convencionals. La Resolució 24/35 de 27 de setembre del 2013 del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides reconeix les repercussions dels moviments d'armes sobre els drets humans durant els conflictes armats. La resolució atrau l'atenció sobre el patiment que el comerç d'armes provoca a les categories més fràgils de les poblacions: dones, infants, gent gran i discapacitats, i demana als Estats d'abstenir-se de transferir armes als participants en conflictes armats i d'actuar de conformitat amb el Tractat sobre el comerç d'armes adoptat per l'Assemblea General de Nacions Unides el 2 d'abril del 2013 (d'ara endavant el "Tractat" o "TCA"). Malgrat el consens de la comunitat internacional i de la societat civil sobre els efectes devastadors del comerç i tràfic d'armes, la voluntat de regular un mercat que s'avalua en 100 bilions de dòlars anyals i en constant creixement, a través d'un tractat multilateral ha hagut de superar molts obstacles i haurà passat quasi un segle des dels primers esforços en aquest àmbit.

Les primeres temptatives per reglamentar la fabricació d'armes i el comerç de postguerra als anys 1920 van tenir molt poc èxit, i la cursa de l'armament dels anys 1930 i a continuació durant la guerra freda no va permetre tractar el problema: dels anys 1950 als anys 1980, l'amenaça d'una guerra nuclear va concentrar els esforços de la comunitat internacional a contenir el risc d'una apocalipsi nuclear, oblidant-se de les armes convencionals, el comerç de les quals estava menys reglamentat que el de molts productes alimentaris o industrials. No va ser fins el desembre de l'any 1990, coincidint amb les operacions de la primera Guerra del Golf, que 150 Estats van decidir crear un Registre d'armes clàssiques, i van iniciar així el camí que portaria al TCA. Els membres del Consell de Seguretat de les Nacions Unides (que alhora són els principals productors d'armes) van acceptar una sèrie de normes que, malauradament, no tenien força vinculant, com tampoc en tenien les *Línies directrius sobre els transferiment d'armes internacionals* aprovades l'any 1996 per l'Assemblea General de les Nacions Unides.

La determinació d'algunes organitzacions no governamentals, amb la col·laboració de juristes emèrits i un grup de premis Nobel de la pau, va dur a la redacció i la promoció d'un projecte de Codi vinculant, inspirant-se també en els documents de la Unió Europea i de l'OSCE sobre el transferiment d'armes. Si l'Administració americana en un primer moment va mostrar certa resistència, el Consell de la Unió Europea va adoptar *el Codi de conducta de la UE sobre les exportacions d'armament*, que integra els drets humans i altres criteris a l'hora de valorar les exportacions d'armes: aquesta solució inspirarà la redacció mateixa del TCA. Quan l'Administració americana durant la segona meitat de la dècada dels 2000 va mostrar-se més oberta, es van reunir els elements polítics per a l'adopció del Tractat i es van intensificar els cicles de negociacions fins que l'adopció es va fer efectiva.

L'esperança que el Tractat sobre el comerç de les armes pugui influenciar concretament els mecanismes de control del comerç d'aquest tipus d'armes és el que va motivar l'adopció del TCA el 2 d'abril del 2013 per part de l'Assemblea General de les Nacions Unides, text adoptat amb una gran majoria: 154 Estats van votar a favor de l'adopció del Conveni, inclosa Andorra, copatrocinadora del text, mentre que només 3 Estats (Corea del Nord, Iran i Síria) hi van votar en contra, 23 es van abstenir i 13 simplement no van votar. El Tractat crea una norma internacional de referència amb la qual es pot jutjar i avaluar l'acció dels Estats en aquest àmbit, de la qual es deriva, doncs, una certa responsabilitat pel que fa a les decisions d'importar o exportar armes. La societat civil i la comunitat internacional desitgen que aquest instrument pugui produir uns efectes similars a les conseqüències positives del Conveni d'Oslo sobre la prohibició de la utilització, l'emmagatzematge, la producció i la transferència de mines antipersona, que ha aconseguit reduir fortament el comerç d'aquest tipus de mines. Malgrat el fet que el Tractat sobre el comerç d'armes no en prohibeix la producció ni la venda, s'espera que aquest instrument, conjuntament amb altres convenis i els règims ja existents a escala internacional, si s'aplica amb fermesa, pugui promoure la pau i la seguretat, en primer lloc per a les poblacions civils que es troben en el mig de conflictes armats, i en segon lloc, en l'àmbit mundial, per a tota la comunitat internacional, reduint el tràfic il·lícit d'armes.

El Tractat no interfereix amb les lleis de tinença nacionals d'armes, sinó que clarament vol reforçar els criteris d'importació i exportació d'armes convencionals i començar a lluitar frontalment contra el comerç il·legal de les armes, de manera que desapareguin progressivament els espais no reglamentats o regulats a través dels quals les armes es distribueixen en els mercats negres. Les obligacions principals per als Estats contractants del Tractat consisteixen a monitorar les importacions i exportacions d'armes i municions a través d'un mecanisme nacional, inclosos una llista nacional de control, i uns registres nacionals d'importació i exportació, per evitar que es desviïn les transferències d'armes i altres elements. A més de la creació de registres transparents i controlables del comerç de les armes, el Tractat també imposa en l'article 7 als Estats exportadors d'avaluar les exportacions, considerant si l'exportació de les armes o municions o altres elements podria contribuir a vulnerar o agreujar la situació dels drets humans o del dret humanitari al país de destinació o al món. Clarament, també està prohibit transferir armes convencionals en contra de les mesures adoptades pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides quan actua d'acord amb el Capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, en particular pel que fa als embargaments d'armes o quan suposa una violació d'obligacions internacionals derivades d'altres tractats o del dret internacional. Els articles 11 i 15 del Tractat estan dedicats a la cooperació i assistència internacional.

El sistema creat vol incitar els Estats a obtenir i comunicar dades regulars de les armes que s'importen i s'exporten. Passat un any de l'entrada en vigor del Tractat en un Estat, el Govern d'aquest Estat ha de presentar un informe inicial al Secretariat del Tractat sobre les mesures preses per aplicar-lo, i successivament, informes anuals sobre exportacions i importacions realitzades. La comunicació i la cooperació també es faran mitjançant la participació a la Conferència dels Estats part i la col·laboració amb el Secretariat del Tractat.

La línia política d'Andorra com a Estat, en tot el que fa referència a l'estratègia de desarmament de les Nacions Unides, és de suport incondicional, vista la naturalesa neutra i pacífica del Principat. Ratificar el Tractat sobre el comerç d'armes afegirà una veu més a la comunitat internacional per al màxim control d'aquest comerç letal, i cal esperar també que la veu d'Andorra contribuirà a crear un règim d'aplicació estricte i fort del TCA.

El Principat d'Andorra va signar el Tractat sobre el comerç d'armes el 18 de desembre del 2014, abans que entrés en vigor el dia 24 de desembre del mateix any. La recent aprovació del Reglament d'Armes, el proppassat dia 22 de juny del 2022, permet finalment, al Principat d'Andorra disposar d'una regulació adequada per donar compliment a les obligacions previstes en les disposicions del Tractat i alinear així la legislació andorrana a les exigències de la comunitat internacional en matèria de control del comerç de les armes.

Considerant el que s'ha exposat i la tradició pacífica del Principat d'Andorra, Estat sense forces armades, i desitjant que la comunitat internacional s'apropi sempre més a un estatus de més gran seguretat col·lectiva, per reduir la utilització i el comerç d'armes, de qualsevol tipus que siguin;

S'aprova:

La ratificació del Tractat sobre el comerç d'armes, fet a Nova York, el 2 d'abril del 2013.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 6 d'octubre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Tractat sobre el comerç d'armes

Preàmbul

Els Estats part en aquest Tractat,

Guiats pels propòsits i principis de la Carta de les Nacions Unides,

Recordant l'article 26 de la Carta de les Nacions Unides, que té per objecte promoure l'establiment i el manteniment de la pau i la seguretat internacionals amb la menor desviació possible de recursos humans i econòmics del món cap als armaments,

Subratllant la necessitat de prevenir i eliminar el tràfic il·lícit d'armes convencionals i d'evitar-ne la desviació cap al mercat il·lícit o per a usos i usuaris finals no autoritzats, en particular per a la comissió d'actes terroristes,

Reconeixent els interessos legítims d'ordre polític, econòmic, comercial i de seguretat dels Estats en relació amb el comerç internacional d'armes convencionals,

Reafirmant el dret sobirà de tot Estat de regular i controlar, conforme al seu propi sistema jurídic o constitucional, les armes convencionals que es trobin exclusivament al seu territori,

Reconeixent que la pau i la seguretat, el desenvolupament i els drets humans són pilars del sistema de les Nacions Unides i serveixen de fonament a la seguretat col·lectiva, i que el desenvolupament, la pau i la seguretat i els drets humans estan interrelacionats i es reforcen mútuament,

Recordant les Directrius de la Comissió de Desarmament de les Nacions Unides sobre transferències internacionals d'armes, en el context de la resolució 46/36 H de l'Assemblea General, del 6 de desembre de 1991,

Observant la contribució realitzada pel Programa d'Acció de les Nacions Unides per prevenir, combatre i eliminar el tràfic il·lícit d'armes petites i lleugeres en tots els seus aspectes, així com el Protocol contra la fabricació i el tràfic il·lícits d'armes de foc, les seves peces i components i municions, que complementa la Convenció de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, i l'Instrument internacional per permetre als Estats d'identificar i localitzar, d'una manera oportuna i fidedigna, armes petites i armes lleugeres il·lícites,

Reconeixent les conseqüències socials, econòmiques, humanitàries i de seguretat del tràfic il·lícit i no regulat d'armes convencionals,

Tenint en compte que la gran majoria de les persones afectades pels conflictes armats i la violència armada són civils, en particular, dones i infants,

Reconeixent, també, les dificultats a què s'enfronten les víctimes dels conflictes armats i la seva necessitat de rebre un grau adequat d'atenció, rehabilitació i reinserció social i econòmica,

Destacant que cap disposició d'aquest Tractat no impedeix que els Estats mantinguin i aprovin mesures addicionals eficaces per promoure l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat,

Conscients que el comerç, la possessió i l'ús de certes armes convencionals, especialment per a activitats recreatives, culturals, històriques o esportives, són lícits o legals, en els casos en els quals aquestes formes de comerç, possessió i ús són permeses o estan protegides per la llei,

Conscients, també, del paper que poden tenir les organitzacions regionals en ajudar els Estats part, si aquests ho sol·liciten, a l'hora d'aplicar aquest Tractat,

Reconeixent el rol voluntari i actiu que la societat civil, incloses les organitzacions no governamentals, i el sector industrial, pot tenir jugar en fer conèixer l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat, i contribuir a aplicar-lo,

Considerant que la regulació del comerç internacional d'armes convencionals i la prevenció de la seva desviació no hauria d'entorpir la cooperació internacional i el comerç legítim de material, equipament i tecnologia per a finalitats pacífiques,

Posant en relleu l'interès d'aconseguir l'adhesió universal a aquest Tractat,

Decidits a actuar de conformitat amb els principis següents:

Principis

- El dret immanent de tots els Estats a la legítima defensa individual o col·lectiva reconegut per l'article 51 de la Carta de les Nacions Unides;
- La resolució de controvèrsies internacionals per mitjans pacífics, de manera que no es posin en perill la pau i la seguretat internacionals ni la justícia, de conformitat amb l'article 2 (3) de la Carta de les Nacions Unides;
- L'abstenció a recórrer, en les seves relacions internacionals, a l'amenaça o a l'ús de la força contra la integritat territorial o la independència política de qualsevol Estat, o en qualsevol altra forma incompatible amb els objectius de les Nacions Unides, de conformitat amb l'article 2 (4) de la Carta de les Nacions Unides;
- La no-intervenció en els assumptes que són essencialment de la competència nacional de cada Estat, de conformitat amb l'article 2 (7) de la Carta de les Nacions Unides;
- L'obligació de respectar i fer respectar el dret internacional humanitari, de conformitat, entre d'altres, amb els Convenis de Ginebra de 1949, i de respectar i fer respectar els drets humans, de conformitat, entre d'altres, amb la Carta de les Nacions Unides i la Declaració Universal dels Drets Humans
- La responsabilitat de cada Estat, de conformitat amb les seves obligacions internacionals, de regular efectivament el comerç internacional d'armes convencionals i d'evitar-ne el desviament, així com la responsabilitat primordial d'establir i aplicar un règim nacional de control.
- El respecte als interessos legítims dels Estats d'adquirir armes convencionals per exercir el seu dret de legítima defensa i per a operacions de manteniment de la pau, així com de fabricar, exportar, importar i transferir armes convencionals;
- La necessitat d'aplicar aquest Tractat de forma coherent, objectiva i no discriminatòria;

Han convingut el següent:

Article 1. *Objecte i finalitat*

L'objecte d'aquest tractat Tractat és:

- Establir normes comunes el més estrictes possible per regular o millorar la regulació del comerç internacional d'armes convencionals;
- Prevenir i eliminar el tràfic il·lícit d'armes convencionals i prevenir-ne el desviament;

A fi de:

- Contribuir a la pau, la seguretat i l'estabilitat internacional i regional;
- Reduir el patiment humà;
- Promoure la cooperació, la transparència i l'actuació responsable dels Estats part en el comerç internacional d'armes convencionals, i fomentar així la confiança entre ells.

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

1. Aquest Tractat s'aplica a totes les armes convencionals compreses en les categories següents:

- a) Carros de combat;
- b) Vehicles blindats de combat;
- c) Sistemes d'artilleria de gran calibre;
- d) Aeronaus de combat;
- e) Helicòpters d'atac;
- f) Vaixells de guerra;
- g) Míssils i llançamíssils; i
- h) Armes petites i armes lleugeres.

2. A efectes d'aquest Tractat, les activitats de comerç internacional inclouen l'exportació, la importació, el trànsit, el transbord i el corretatge, en endavant anomenats «trasllats».

3. Aquest Tractat no s'aplica al transport internacional realitzat per un part, o en nom seu, d'armes convencionals destinades al seu propi ús, sempre que aquestes romanguin sota la propietat d'aquest Estat part.

Article 3. *Municions*

Cada Estat part ha d'establir i mantenir un sistema nacional de control per regular l'exportació de municions disparades, llançades o propulsades mitjançant les armes convencionals esmentades en l'article 2 (1), i aplicar el que disposen els articles 6 i 7 abans d'autoritzar l'exportació d'aquestes municions.

Article 4. *Peces i components*

Cada Estat part ha d'establir i mantenir un sistema nacional de control per regular l'exportació de peces i components quan aquesta exportació permeti l'assemblatge de les armes convencionals esmentades en l'article 2 (1), i aplicar el que disposen els articles 6 i 7 abans d'autoritzar l'exportació d'aquestes peces i components.

Article 5. *Aplicació general*

1. Cada Estat part ha d'aplicar aquest Tractat d'una manera coherent, objectiva i no discriminatòria, tenint presents els principis que s'hi esmenten.

2. Cada Estat part ha d'establir i mantenir un sistema nacional de control, inclosa una llista nacional de control, per aplicar el que disposa aquest Tractat.

3. S'encoratja cada Estat part a aplicar les disposicions d'aquest Tractat a la varietat més extensa possible d'armes convencionals. Les definicions nacionals de qualsevol de les categories que comprèn l'article 2 (1), lletres a) a g), no poden ser més restrictives que les descripcions utilitzades en el Registre d'Armes Convencionals de les Nacions Unides en el moment en què entri en vigor aquest Tractat. En relació amb la categoria compresa en l'article 2 (1) lletra h), les definicions nacionals no poden ser més restrictives que les descripcions utilitzades en els instruments pertinents de les Nacions Unides en el moment en què entri en vigor aquest tractat.

4. Cada Estat part, de conformitat amb les seves lleis nacionals, ha de facilitar la seva llista nacional de control al Secretariat, que l'ha de posar a la disposició dels altres estats part. S'encoratja els Estats part a fer públiques les seves llistes de control.

5. Cada Estat part pren les mesures necessàries per aplicar les disposicions d'aquest Tractat i designa les autoritats nacionals competents a fi de disposar d'un sistema nacional de control eficaç i transparent per regular els trasllats d'armes convencionals compresos en l'article 2 (1) i dels elements definits en els articles 3 i 4.

6. Cada Estat part designa un o més punts de contacte nacionals encarregats d'intercanviar informació sobre qüestions relacionades amb l'aplicació d'aquest Tractat. Cada Estat part ha de notificar el seu punt o punts de contacte nacionals al Secretariat, creat en virtut de l'article 18 i manté actualitzada aquesta informació.

Article 6. Prohibicions

1. Un Estat part no ha d'autoritzar cap trasllat d'armes convencionals descrits en l'article 2 (1) ni d'elements definits en els articles 3 o 4, si suposa una violació de les obligacions que li incumbeixen en virtut de les mesures que hagi adoptat el Consell de Seguretat de l'Organització de les Nacions Unides actuant d'acord amb el capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, en particular els embargaments d'armes.

2. Un Estat part no ha d'autoritzar cap trasllat d'armes convencionals descrits en l'article 2 (1) ni d'elements definits en els articles 3 o 4, si suposa una violació de les seves obligacions internacionals pertinents en virtut dels acords internacionals en els quals és part, especialment els relatius a la transferència internacional o el tràfic il·lícit d'armes convencionals.

3. Un Estat part no ha d'autoritzar cap trasllat d'armes convencionals descrits en l'article 2 (1) ni d'elements definits en els articles 3 o 4, si en el moment de l'autorització té coneixement que les armes o els elements podrien utilitzar-se per cometre genocidi, crims contra la humanitat, infraccions greus dels Convenis de Ginebra de 1949, atacs dirigits contra civils o béns de caràcter civil i protegits com a tals, o altres crims de guerra tipificats en els acords internacionals en els quals sigui part.

Article 7. Exportació i avaluació de les demandes d'exportació

1. Si l'exportació no està prohibida en virtut de l'article 6, cada Estat part exportador, abans d'autoritzar l'exportació d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1) o d'elements compresos en els articles 3 o 4, sota la seva jurisdicció i de conformitat amb el seu sistema nacional de control, ha d'avaluar, d'una manera objectiva i no discriminatòria, i tenint en compte els factors pertinents, inclosa la informació proporcionada per l'Estat importador en aplicació de l'article 8 (1), si l'exportació d'aquestes armes o elements podria:

a) Contribuir a la pau i la seguretat o menyscabar-les;

b) Utilitzar-se per a:

i) Cometre o facilitar la comissió d'una violació greu del dret internacional humanitari;

ii) Cometre o facilitar la comissió d'una violació greu del dret internacional dels drets humans;

iii) Cometre o facilitar la comissió d'un acte constitutiu un delictes en virtut de les convencions o els protocols internacionals relatius al terrorisme en els quals sigui part l'Estat exportador; o

iv) Cometre o facilitar la comissió d'un acte constitutiu d'un delictes en virtut de les convencions o els protocols internacionals relatius a la criminalitat organitzada transnacional en els quals sigui part l'Estat exportador.

2. L'Estat part exportador també ha d'examinar si podrien adoptar-se mesures per mitigar els riscos esmentats en les lletres a) o b) del paràgraf 1, incloent-hi mesures de foment de la confiança o programes elaborats i acordats conjuntament pels Estats exportadors i importadors.

3. Si, una vegada efectuada aquesta avaluació i examinades les mesures de mitigació disponibles, l'Estat part exportador determina que hi ha un risc manifest que es produeixi alguna de les conseqüències negatives previstes pel paràgraf 1, no autoritza l'exportació.

4. En efectuar l'avaluació, l'Estat part exportador ha de tenir en compte el risc que les armes convencionals definides en l'article 2 (1) o els elements descrits en els articles 3 o 4 s'utilitzin per cometre o facilitar la comissió d'actes greus de violència per motius sexuals o actes greus de violència contra les dones i els infants.
5. Cada Estat part exportador ha de prendre mesures per assegurar-se que totes les autoritzacions d'exportació d'armes convencionals definides en l'article 2 (1), o d'elements descrits en els articles 3 o 4, es detallin i expedeixin abans que se n'efectui l'exportació.
6. Cada Estat part exportador comunica informació adequada sobre l'autorització en qüestió a l'Estat part importador i als Estats part de trànsit i transbord que la sol·licitin, de conformitat amb les seves lleis, pràctiques o polítiques nacionals.
7. Si, després de concedir una autorització, un Estat part exportador obté nova informació pertinent, s'encoratja aquest Estat a reexaminar l'autorització després de consultar, si escau, l'Estat importador.

Article 8. Importació

1. Cada Estat part importador ha de prendre mesures per facilitar, de conformitat amb les seves lleis nacionals, informació apropiada i pertinent a l'Estat part exportador que la sol·liciti a fi d'ajudar-lo a efectuar la seva avaluació nacional d'exportació d'acord amb l'article 7. Aquestes mesures poden incloure el subministrament de certificats sobre la utilització final o els usuaris finals.
2. Cada Estat part importador pren mesures per regular, quan sigui procedent, les importacions d'armes convencionals definides en l'article 2 (1), sota la seva jurisdicció. Aquestes mesures poden incloure règims d'importació.
3. Cada Estat part importador pot, si és el país de destinació final, sol·licitar informació a l'Estat part exportador relativa a totes les autoritzacions d'exportació pendents o ja concedides.

Article 9. Trànsit o transbord

Cada Estat part pren les mesures necessàries per regular, sempre que sigui procedent i factible, el trànsit o el transbord, sota la seva jurisdicció i al seu territori, d'armes convencionals compreses en l'article 2, paràgraf 1, de conformitat amb el dret internacional aplicable.

Article 10. Corretatge

Cada Estat part, de conformitat amb la seva legislació, pren mesures per regular les activitats de corretatge d'armes convencionals definides en l'article 2 (1) que tinguin lloc en la seva jurisdicció. Aquestes mesures poden incloure l'exigència que els intermediaris s'inscriguin en un registre o obtinguin una autorització escrita abans de començar la seva activitat.

Article 11. Desviament

1. Cada Estat part que participa en un trasllat d'armes convencionals esmentades a l'article 2 (1), ha de prendre mesures per evitar-ne el desviament.
2. L'Estat part exportador ha de tractar d'evitar el desviament dels trasllats d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1) per mitjà del seu sistema nacional de control, establert d'acord amb l'article 5 (2), avaluant el risc que es desviïn les armes exportades i considerant la possibilitat d'adoptar mesures de mitigació, com mesures de foment de la confiança o programes elaborats i acordats conjuntament pels Estats exportadors i importadors. Es podran adoptar, si escau, altres mesures de prevenció, com examinar les parts que participen en l'exportació, exigir documentació addicional, certificats o garanties, no autoritzar l'exportació o imposar altres mesures adequades.
3. Els Estats part importadors, exportadors, de trànsit i de transbord han de cooperar entre ells i intercanviar informació, de conformitat amb les seves lleis nacionals, quan sigui adequat i factible, a fi de mitigar el risc de desviament dels trasllats d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1).
4. Si un Estat part detecta un desviament d'un trasllat d'armes convencionals compreses en l'article 2 (1), ha de prendre les mesures necessàries, d'acord amb les seves lleis nacionals i de conformitat amb el dret

internacional, per posar fi a aquest desviament. Aquestes mesures poden consistir a alertar els Estats part potencialment afectats, examinar els trasllats desviats de les armes convencionals esmentades en l'article 2 (1), i adoptar mesures de seguiment mitjançant l'obertura d'una investigació i la persecució del delictes.

5. A fi d'entendre millor i prevenir el desviament dels trasllats d'armes convencionals compreses en l'article 2 (1), s'encoratja els Estats part a compartir informació pertinent sobre els mitjans per lluitar contra les desviacions d'una manera efectiva. Aquesta informació pot incloure dades sobre activitats il·lícites, com la corrupció, les rutes de tràfic internacional, els intermediaris il·legals, les fonts il·lícites de subministrament, els mètodes d'ocultació, els punts comuns de trasllat o les destinacions utilitzades pels grups organitzats que es dediquen al desviament.

6. S'encoratja els Estats part a informar els altres Estats part, a través del Secretariat, sobre les mesures que hagin adoptat per lluitar contra el desviament d'armes convencionals definides en l'article 2 (1).

Article 12. *Conservació de dades*

1. Cada Estat part ha de portar registres nacionals, de conformitat amb les seves lleis i reglaments, de les autoritzacions d'exportació que expedeixi o de les exportacions realitzades d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1).

2. S'encoratja cada Estat part a conservar els registres de les armes convencionals esmentades en l'article 2 (1) que tinguin com a destinació final el seu territori o siguin objecte d'una autorització de trànsit o transbord a través de qualsevol territori que estigui sota la seva jurisdicció.

3. S'encoratja cada Estat part a incloure en aquests registres la quantitat, el valor i el model o tipus d'armes, els trasllats internacionals autoritzats d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1), les armes convencionals efectivament transferides, i dades precises sobre els Estats exportadors, importadors, de trànsit o transbord i sobre els usuaris finals, segons que correspongui.

4. Els registres s'han de conservar almenys deu anys.

Article 13. *Presentació d'informes*

1. En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Tractat, cada Estat part ha de presentar al Secretariat, de conformitat amb l'article 22, un informe inicial sobre les mesures adoptades per aplicar-lo, incloses les lleis nacionals, les llistes nacionals de control i altres reglaments i mesures administratives internes. Cada Estat part ha d'informar el Secretariat, segons que correspongui, de qualsevol nova mesura adoptada per aplicar aquest Tractat. El Secretariat distribueix els informes i els posa a la disposició dels estats part.

2. S'encoratja els Estats part a proporcionar als altres Estats part, a través del Secretariat, informació sobre les mesures adoptades que hagin resultat eficaces per lluitar contra el desviament de transferències d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1).

3. Cada Estat part ha de presentar anualment al Secretariat, en data límit del 31 de maig, un informe sobre les exportacions i importacions autoritzades o realitzades d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1) corresponents a l'any civil anterior. El Secretariat distribueix els informes i els posa a la disposició dels Estats part. L'informe presentat al Secretariat pot contenir la mateixa informació que l'Estat part hagi presentat en el marc d'altres mecanismes pertinents de les Nacions Unides, incloent-hi el Registre d'Armes Convencionals de les Nacions Unides. Els informes poden excloure dades comercialment sensibles o relatives a la seguretat nacional.

Article 14. *Compliment*

Cada Estat part adopta les mesures necessàries per fer complir les lleis i els reglaments nacionals d'aplicació de les disposicions d'aquest Tractat.

Article 15. *Cooperació internacional*

1. Els Estats part cooperen entre ells, en coherència amb els seus interessos respectius en matèria de seguretat i les seves lleis nacionals, a fi d'aplicar eficaçment aquest Tractat.
2. S'encoratja els Estats part a facilitar la cooperació internacional, en particular intercanviant informació sobre qüestions d'interès mutu relacionades amb l'aplicació i el compliment d'aquest Tractat, de conformitat amb els seus interessos en matèria de seguretat i les seves lleis nacionals.
3. S'encoratja els Estats part a mantenir consultes sobre qüestions d'interès mutu i intercanviar informació, segons que correspongui, per contribuir a l'aplicació d'aquest Tractat.
4. S'encoratja els Estats part a cooperar, en virtut de les seves lleis nacionals, per contribuir a l'aplicació en l'àmbit nacional de les disposicions d'aquest Tractat, en particular mitjançant l'intercanvi d'informació sobre les activitats i els actors il·legals, i a fi de prevenir i erradicar la desviació d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1).
5. Els Estats part es presten, quan així ho hagin acordat i de conformitat amb les seves lleis nacionals, la més àmplia assistència en les investigacions, els processos i les actuacions judicials referents a la violació de mesures nacionals adoptades d'acord amb aquest Tractat.
6. S'encoratja els Estats part a prendre mesures a escala nacional i cooperar entre ells a fi de prevenir que els trasllats d'armes convencionals esmentades en l'article 2 (1) siguin objecte de pràctiques de corrupció.
7. S'encoratja els Estats part a intercanviar experiències i informació sobre les lliçons apreses en relació amb qualsevol aspecte d'aquest Tractat.

Article 16. *Assistència internacional*

1. A fi d'aplicar aquest Tractat, cada Estat part pot sol·licitar assistència, en particular jurídica o legislativa, assistència per al reforçament de la capacitat institucional, i assistència tècnica, material o financera. Aquesta assistència pot incloure la gestió dels estocs, el desenvolupament de programes de desarmament, desmobilització i reintegració, l'elaboració de models de llei i l'adopció de pràctiques eficaces d'aplicació. Cada Estat part que estigui en condicions de fer-ho ha de prestar aquesta assistència, si és sol·licitada.
2. Cada Estat part pot sol·licitar, oferir o rebre assistència a través, en particular, de l'Organització de les Nacions Unides, de les organitzacions internacionals, regionals, subregionals o nacionals, de les organitzacions no governamentals o a través d'acords bilaterals.
3. Els Estats part han d'establir un fons de contribucions voluntàries per ajudar a aplicar aquest Tractat als Estats part que sol·licitin i necessitin assistència internacional. S'encoratja cada Estat part a aportar recursos al fons fiduciari.

Article 17. *Conferència dels Estats part*

1. El Secretariat provisional establert d'acord amb l'article 18 convocarà una Conferència dels Estats part a tot tardar un any després de l'entrada en vigor d'aquest Tractat i, posteriorment, quan la mateixa Conferència dels Estats part ho decideixi.
2. La Conferència dels Estats part aprova el seu reglament intern per consens durant la seva primera sessió.
3. La Conferència dels Estats part aprova seva reglamentació financera i la dels òrgans subsidiaris que estableixi, així com les disposicions financeres que regiran el funcionament del Secretariat. En cada període ordinari de sessions, la Conferència dels Estats part aprova un pressupost per a l'exercici econòmic, que restarà en vigor fins al període ordinari de sessions següent.
4. La Conferència dels Estats part:
  - a) Examina l'aplicació d'aquest Tractat, incloses les novetats en l'àmbit de les armes convencionals;
  - b) Examina i aprova les recomanacions sobre l'aplicació i el funcionament d'aquest Tractat, en particular la promoció de la seva universalitat;

- c) Examina les propostes d'esmena a aquest Tractat, de conformitat amb l'article 20;
- d) Examina les qüestions que sorgeixin de la interpretació d'aquest Tractat;
- e) Examina i decideix les funcions i el pressupost del Secretariat;
- f) Examina l'establiment dels òrgans subsidiaris que siguin necessaris per millorar el funcionament del Tractat; i
- g) Exerceix les altres funcions que siguin procedents en virtut d'aquest Tractat.

5. La Conferència dels Estats part ha de mantenir reunions extraordinàries si ho estima necessari o si algun Estat part ho sol·licita per escrit, sempre que aquesta sol·licitud rebi el suport d'almenys dos terços dels Estats part.

Article 18. *Secretariat*

1. Aquest tractat estableix un Secretariat per ajudar els Estats part a aplicar eficaçment les seves disposicions. Fins que es faci la primera reunió de la Conferència dels Estats part, un Secretariat provisional exercirà les funcions administratives previstes per aquest Tractat.

2. El Secretariat ha de disposar d'una dotació suficient de personal. El personal ha de tenir l'experiència necessària per assegurar que el Secretariat exerceixi efectivament les funcions que descriu el paràgraf 3.

3. El Secretariat és responsable davant els Estats part. En el marc d'una estructura reduïda, el Secretariat exerceix les funcions següents:

- a) Rebre, facilitar i distribuir els informes que preveu aquest Tractat;
- b) Mantenir actualitzada i fer accessible als Estats part la llista de punts de contacte nacionals;
- c) Facilitar la correspondència entre els oferiments i les sol·licituds d'assistència per a l'aplicació d'aquest Tractat, i promoure la cooperació internacional quan se sol·liciti;
- d) Facilitar la tasca de la Conferència dels Estats part, en particular adoptant les mesures necessàries i proporcionant els serveis que es necessitin per a les reunions que s'organitzin en virtut d'aquest Tractat; i
- e) Exercir les altres funcions que decideixi la Conferència dels Estats part.

Article 19. *Resolució de controvèrsies*

1. Els Estats part es consulten i cooperen entre ells, de comú acord, per tractar de solucionar qualsevol controvèrsia que pugui sorgir entre ells respecte a la interpretació o l'aplicació d'aquest Tractat, mitjançant la negociació, la mediació, la conciliació, l'arranjament judicial o altres mitjans pacífics.

2. Els Estats part poden decidir de sotmetre a arbitratge, de comú acord, qualsevol controvèrsia que sorgeixi entre ells respecte a qüestions relatives a la interpretació o l'aplicació d'aquest Tractat.

Article 20. *Esmenes*

1. Qualsevol Estat part podrà proposar esmenes a aquest Tractat sis anys després de la seva entrada en vigor. Posteriorment, les propostes d'esmena només podran ser examinades per la Conferència dels Estats part cada tres anys.

2. Tota proposta d'esmena a aquest Tractat s'ha de presentar per escrit al Secretariat, que la distribuirà a tots els Estats part almenys 180 dies abans de la següent reunió de la Conferència dels Estats part en la qual es puguin examinar les esmenes de conformitat amb el paràgraf 1. L'esmena s'examinarà en la següent reunió de la Conferència dels Estats part en la qual es puguin examinar esmenes de conformitat amb el paràgraf 1 si, no més tard de 120 dies després que el Secretariat distribueixi la proposta, la majoria dels Estats part notifica al Secretariat el seu suport perquè s'examini la proposta esmentada.

3. Els Estats part han de fer tots els possibles per assolir un consens sobre cada esmena. Si s'han esgotat totes les possibilitats de consens i no s'ha aconseguit cap acord, l'esmena podrà ser aprovada, en última

instància, per una majoria de tres quarts dels Estats part presents i votants en la reunió de la Conferència dels Estats part. A l'efecte d'aquest article, s'entén per *Estats part presents i votants* els Estats part presents que emetin un vot afirmatiu o negatiu. El Dipositari ha de comunicar als Estats part les esmenes aprovades.

4. Tota esmena aprovada de conformitat amb el paràgraf 3 entra en vigor, per a cada Estat part que hagi dipositat el seu instrument d'acceptació de l'esmena esmentada, noranta dies després de la data en la qual la majoria dels Estats que eren part en el tractat en el moment d'aprovar-se l'esmena hagin dipositat davant el dipositari els seus instruments d'acceptació. Posteriorment, l'esmena entrarà en vigor per a qualsevol altre Estat part noranta dies després de la data en la qual aquest dipositi el seu instrument d'acceptació de l'esmena esmentada.

Article 21. *Signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió*

1. Aquest Tractat està obert a la signatura de tots els Estats a la seu de l'Organització de les Nacions Unides a Nova York des del 3 de juny de 2013 fins a la seva entrada en vigor.

2. Aquest Tractat està subjecte a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació de cada Estat signatari.

3. Després de la seva entrada en vigor, aquest Tractat estarà obert a l'adhesió de tot Estat que no l'hagi signat.

4. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen davant el Dipositari.

Article 22. *Entrada en vigor*

1. Aquest Tractat entrarà en vigor noranta dies després de la data en la qual es dipositi davant el dipositari el cinquantè instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

2. Per a tot Estat que dipositi el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió després de l'entrada en vigor del Tractat, aquest darrer entrarà en vigor respecte del dit Estat noranta dies després de la data en la qual dipositi el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 23. *Aplicació provisional*

Qualsevol Estat pot declarar, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, que aplicarà provisionalment el que disposen els articles 6 i 7 del tractat mentre no es produeixi l'entrada en vigor respecte d'aquest Estat.

Article 24. *Durada i retirada*

1. Aquest Tractat té una durada il·limitada.

2. Qualsevol Estat part té dret a retirar-se d'aquest Tractat en l'exercici de la seva sobirania nacional. Per a això, ha de notificar-ho al Dipositari, que ho comunicarà a tots els altres Estats part. La notificació de la retirada pot incloure una explicació dels motius que la justifiquen. La retirada tindrà efecte noranta dies després de la data en la qual el Dipositari en rebí la notificació, llevat que s'indiqui una data posterior.

3. La retirada no eximeix cap Estat de les obligacions concretes en virtut del Tractat mentre n'era part, incloses les obligacions financeres.

Article 25. *Reserves*

1. En el moment de la signatura, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, cada Estat pot formular reserves, llevat que siguin incompatibles amb l'objecte i la finalitat del tractat.

2. Un Estat part pot retirar la seva reserva en qualsevol moment mitjançant una notificació a aquest efecte dirigida al Dipositari.

Article 26. *Relació amb altres instruments internacionals*

1. L'aplicació d'aquest Tractat s'entén sense perjudici de les obligacions concretes pels Estats part en virtut d'acords internacionals, vigents o futurs, en els quals siguin part, quan aquestes obligacions siguin compatibles amb aquest Tractat.

2. Aquest Tractat no pot invocar-se com a argument per anul·lar acords de cooperació en matèria de defensa signats entre Estats part en aquest Tractat.

Article 27. Dipositari

El Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides és el Dipositari d'aquest Tractat.

Article 28. Textos autèntics

El text original d'aquest Tractat, les versions en anglès, àrab, xinès, castellà, francès i rus del qual són igualment fefaents, es diposita davant el Secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Situació del Tractat sobre el Comerç d'Armes, fet a Nova York el 2 d'abril del 2013

Situació en data de 19 de juliol del 2022:

Estats Part	Signatura	Aplicació provisional (article 23 (n))	Aprovació(AA), Acceptació(A), Adhesió(a), Ratificació
Afganistan			29/07/2020 (a)
Albània	03/06/2013		19/03/2014
Alemanya	03/06/2013	02/04/2014 n	02/04/2014
Andorra	18/12/2014		
Angola	24/09/2013		
Antigua i Barbuda	03/06/2013	12/08/2013 n	12/08/2013
Argentina	03/06/2013		25/09/2014
Austràlia	03/06/2013		03/06/2014
Àustria	03/06/2013	03/06/2014 n	03/06/2014
Bahames	03/06/2013	25/09/2014 n	25/09/2014
Bahrain	21/11/2013		
Bangladesh	26/09/2013		
Barbados	25/09/2013		20/05/2015
Bèlgica	03/06/2013		03/06/2014
Belize	03/06/2013		19/03/2015
Benín	03/06/2013		07/11/2016
Bòsnia i Hercegovina	25/09/2013		25/09/2014
Botswana			07/06/2019 (a)
Brasil	03/06/2013		14/08/2018
Bulgària	02/07/2013		02/04/2014
Burkina Faso	03/06/2013		03/06/2014
Burundi	03/06/2013		
Cambodja	18/10/2013		
Camerun	3/12/2014		18/06/2018
Canadà			19/06/2019 (a)
Cap verd	25/09/2013		23/09/2016
Colòmbia	24/09/2013		
Comores	26/09/2013		
Corea del Sud	03/06/2013		28/11/2016
Costa d'Ivori	03/06/2013		26/02/2015
Costa Rica	03/06/2013	25/09/2013 (n)	25/09/2013
Croàcia	03/06/2013		02/04/2014
Dinamarca	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014 (AA)
Djibouti	03/06/2013		
Dominica	01/10/2013		21/05/2015
El Salvador	05/06/2013		02/04/2014
Emirats Àrabs Units	09/07/2013		
Eslovàquia	10/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014

Eslovènia	03/06/2013		02/04/2014
Espanya	03/06/2013	03/06/2013 (n)	02/04/2014
Estats Units d'Amèrica	25/09/2013		
Estònia	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014 (AA)
Eswatini	04/09/2013		
Filipines	25/09/2013		24/03/2022
Finlàndia	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014
França	03/06/2013		02/04/2014
Gabon	25/09/2013		
Geòrgia	25/09/2014		23/05/2016
Ghana	24/09/2013		22/12/2015
Grècia	03/06/2013		29/02/2016
Grenada	03/06/2013		21/10/2013
Guatemala	24/06/2013		12/07/2016
Guinea	29/07/2013		21/10/2014
Guinea-Bissau	26/09/2013		22/10/2018
Guyana	03/06/2013		04/07/2013
Haití	21/03/2014		
Hondures	25/09/2013		01/03/2017
Hongria	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014
Irlanda	03/06/2013		02/04/2014
Islàndia	03/06/2013	02/07/2013 (n)	02/07/2013
Israel	18/12/2014		
Itàlia	03/06/2013		02/04/2014
Jamaica	03/06/2013		03/06/2014
Japó	03/06/2013		09/05/2014 (A)
Kazakhstan			08/12/2017 (a)
Kiribati	25/09/2013		
Lesotho	25/09/2013		25/01/2016
Letònia	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014
Líban	27/10/2014		09/05/2019
Libèria	04/06/2013		21/04/2015
Líbia	09/07/2013		
Liechtenstein	03/06/2013		16/12/2014
Lituània	03/06/2013		18/12/2014
Luxemburg	03/06/2013		03/06/2014
Macedònia del Nord	25/09/2013		06/03/2014
Madagascar	25/09/2013		22/09/2016
Malàisia	26/09/2013		
Malawi	09/01/2014		
Maldives			27/09/2019 (a)
Mali	03/06/2013		03/12/2013
Malta	03/06/2013		02/04/2014
Maurici			23/07/2015 (a)
Mauritània	03/06/2013		23/09/2015
Mèxic	03/06/2013	25/09/2013 (n)	25/09/2013
Moçambic	03/06/2013		14/12/2018
Moldàvia	10/09/2013		28/09/2015
Mònaco			30/06/2016 (a)
Mongòlia	24/09/2013		
Montenegro	03/06/2013		18/08/2014
Namíbia	25/09/2014		28/04/2020
Nauru	25/09/2013		

Níger	24/03/2014		24/07/2015
Nigèria	12/08/2013		12/08/2013
Niue			06/08/2020 (a)
Noruega	03/06/2013	12/02/2014 (n)	12/02/2014
Nova Zelanda	03/06/2013	02/09/2014 (n)	02/09/2014
Països baixos	03/06/2013		18/12/2014 (A)
Palau	03/06/2013		08/04/2019
Palestina			29/12/2017 (a)
Panamà	03/06/2013		11/02/2014
Paraguai	19/06/2013		09/04/2015
Perú	24/09/2013		16/02/2016
Polònia	01/07/2013		17/12/2014
Portugal	03/06/2013		25/09/2014
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord	03/06/2013	02/04/2014 (n)	02/04/2014
República centreafricana			07/10/2015 (a)
República del Congo	25/09/2013		
República dominicana	03/06/2013		07/08/2014
República txeca	03/06/2013		25/09/2014
Romania	03/06/2013		02/04/2014
Rwanda	05/06/2013		
Saint Christopher i Nevis	05/06/2013		15/12/2014
Saint Lucia	03/06/2013		25/09/2014
Saint Vincent i les Grenadines	03/06/2013	03/06/2014 (n)	03/06/2014
Samoa	25/09/2013		03/06/2014
San Marino	19/12/2014		29/07/2015
Sao Tomé i Príncipe	19/12/2014		28/07/2020
Senegal	03/06/2013		25/09/2014
Sèrbia	12/08/2013	12/08/2013 (n)	05/12/2014
Seychelles	03/06/2013		02/11/2015
Sierra Leone	25/09/2013		12/08/2014
Singapur	05/12/2014		
Sudàfrica	25/09/2013		22/12/2014
Suècia	03/06/2013	16/06/2014 (n)	16/06/2014
Suïssa	03/06/2013	30/01/2015 (n)	30/01/2015
Surinam	03/06/2013		19/10/2018
Tailàndia	25/11/2014		
Tanzània	03/06/2013		
Togo	03/06/2013		08/10/2015
Trinitat i Tobago	03/06/2013	25/09/2013 (n)	25/09/2013
Turquia	02/06/2013		
Tuvalu	03/06/2013		04/09/2015
Txad	25/09/2013		25/03/2015
Ucraïna	23/09/2014		
Uruguai	03/06/2013		25/09/2014
Vanuatu	26/07/2013		
Xile	03/06/2013		18/05/2018
Xina			06/07/2020 (a)
Xipre	03/06/2013		10/05/2016
Zàmbia	25/09/2013		20/05/2016
Zimbabwe	18/12/2014		

Reserves i declaracions

Situació en data 19 de juliol del 2022

(En absència d'una indicació anterior al text, la data de recepció és la d'acceptació, adhesió, aprovació, ratificació o aplicació provisional.)

Bèlgica

Declaració:

"Aquesta signatura també compromet la Regió Valona, la Regió Flamenca i la Regió Brussel·les-Capital."

Kazakhstan

Declaració:

La República del Kazakhstan, reconeixent l'objecte i el propòsit del Tractat i sense perjudici de l'article 28 del Tractat, declara que, als efectes de l'aplicació del Tractat, el terme "перенаправление" ("desviament") al paràgraf 2 de l'article 13 del Tractat en rus significa "незаконное перенаправление" ("desviament il·legal").

Liechtenstein

Declaracions:

Liechtenstein entén que els termes "exportació", "importació", "trànsit", "transbords" i "corretatge" en l'article 2, apartat 2, inclouen, a la llum de l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat i de conformitat amb el sentit ordinari d'aquestes paraules, transaccions monetàries o no, com regals, préstecs i arrendaments, i doncs que aquestes activitats s'inclouen en el camp del Tractat.

Liechtenstein considera que l'expressió "infraccions greus de les convencions de Ginebra del 1949, atacs dirigits contra civils o béns de caràcter civil i protegits com a tals, o altres crims de guerra tipificats en els acords internacionals en els quals sigui part" s'entén que inclou actes comesos en conflictes armats internacionals però també interns, i també inclou violacions greus de l'article 3 de les convencions de Ginebra, sense oblidar els crims definits en el Conveni de la Haia de 1907 i els seus reglaments, els protocols addicionals de 1977 a les convencions de Ginebra i l'Estatut de Roma del Tribunal Penal Internacional de 1998.

Liechtenstein entén que el terme "coneixement" a l'article 6, apartat 3, a la llum de l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat, i d'acord amb el seu sentit ordinari, implica que l'estat que disposi d'informació fiable que proveeix indicis seriosos per creure que les armes o els elements seran utilitzats per cometre els crims enumerats, no autoritzarà el trasllat.

Segons la interpretació de Liechtenstein, el terme "risc manifest", inscrit en l'article 7, apartat 3, inclou, a la llum de l'objecte i la funció d'aquest Tractat, i de conformitat amb el sentit ordinari del terme en totes les versions fefaents d'aquest Tractat, l'obligació de no autoritzar l'exportació quan l'estat part implicat estableix que una de les conseqüències negatives previstes a l'apartat 1 de l'article esmentat té més possibilitats de produir-se que de no produir-se, sense perjudici d'haver pres en consideració l'efecte esperat de les mesures de mitigació dels riscos.

Segons la interpretació de Liechtenstein, l'article 26, apartat 2, persegueix l'objectiu que aquest Tractat no pugui ser invocat en un litigi de dret privat per declarar invàlids els acords existents o futurs de cooperació en matèria de defensa conclosos entre estats part i, en conseqüència, aquest Tractat roman aplicable per a tot estat part, siguin quines siguin les obligacions que li incumbeixen en virtut d'un acord de cooperació en matèria de defensa, de conformitat amb el Conveni de Viena de 1969 sobre el dret dels tractats.

Nova Zelanda

Declaracions:

El Govern de Nova-Zelanda²

DECLARA que considera que l'expressió "ammunitions/munitions" de la versió anglesa de l'article 3 del Tractat significa "ammunitions and munitions" i que, de conformitat amb la finalitat del Tractat, comprèn

les municions tirades, llançades o lliurades mitjançant armes convencionals definides en l'article 2, apartat 1, del Tractat;

I DECLARA que considera que la referència a les "violacions greus de les convencions de Ginebra de 1949, dels atacs dirigits contra civils o béns de caràcter civil i protegits com a tals, o altres crims de guerra tal com estan definits pels acords internacionals dels quals és part" que es troba en l'article 6, apartat 3, comprèn els actes comesos en els conflictes armats internacionals i no internacionals, en particular les violacions greus de l'article 3 comú de les convencions de Ginebra de 1949, i pels estats part als acords pertinents, els crims de guerra enumerats en el Conveni IV de la Haia de 1907 i els seus reglaments, els protocols addicionals de 1977 a les convencions de Ginebra i l'Estatut de Roma del Tribunal Penal Internacional;

I DECLARA que considera que l'efecte del terme "risc manifest" utilitzat a l'article 7, apartat 3, és obligar l'estat part exportador a denegar d'autoritzar qualsevol exportació quan pensa que hi ha un risc important que s'esdevingui alguna de les conseqüències negatives previstes en l'apartat 1 de l'article esmentat;

I DECLARA que considera que quan una transacció no pecuniària, com un regal, un préstec o un crèdit, implica el transferiment d'armes o d'articles subjectes a aquest Tractat, aquesta transacció hi quedarà subordinada;

I DECLARA que considera que el Tractat no imposa restriccions suplementàries al moviment internacional d'armes de petit calibre per a usos recreatius o esportius lícits, sempre que no canviïn de propietari;

I DECLARA que considera que totes les obligacions imposades pel Tractat en relació amb el trànsit o el transbordament de les armes o articles coberts pel Tractat han de ser interpretades a la llum de l'article 9.

Suïssa

Declaracions:

Suïssa entén que els termes "exportació", "importació", "trànsit", "transbords" i "corretatge" esmentats en l'article 2, apartat 2, inclouen, a la llum de l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat, i de conformitat amb el sentit ordinari d'aquests termes, transaccions monetàries o no, com regals, préstecs i crèdits, i com a conseqüència, aquestes activitats s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquest Tractat.

Suïssa entén que el passatge "violacions greus de les convencions de Ginebra de 1949, dels atacs dirigits contra civils o béns de caràcter civil i protegits com a tals, o altres crims de guerra tal com estan definits pels acords internacionals dels quals és part" que es troba en l'article 6, apartat 3, comprèn els actes comesos en els conflictes armats internacionals i no internacionals, en particular les violacions greus de l'article 3 comú de les convencions de Ginebra de 1949, i per als estats part als acords pertinents, els crims de guerra enumerats en el Conveni IV de la Haia de 1907 i els seus reglaments, els protocols addicionals de 1977 a les convencions de Ginebra i l'Estatut de Roma del Tribunal Penal Internacional de 1998.

Suïssa entén que el terme "coneixement" a l'article 6, apartat 3, a la llum de l'objecte i la finalitat d'aquest Tractat, i d'acord amb el seu sentit ordinari, implica que l'estat que disposi d'informació fiable que proveeixi indicis seriosos per creure que les armes o els elements seran utilitzats per cometre els crims enumerats, no ha d'autoritzar el trasllat.

Suïssa entén que el terme "risc manifest", inscrit en l'article 7, apartat 3, inclou, a la llum de l'objecte i la funció d'aquest Tractat, i de conformitat amb el sentit ordinari d'aquest terme en totes les versions febaents d'aquest Tractat, l'obligació de no autoritzar l'exportació quan l'estat part implicat estableix que una de les conseqüències negatives previstes a l'apartat 1 de l'article esmentat té més possibilitats de produir-se que de no produir-se, sense perjudici del fet d'haver pres en consideració l'efecte esperat de les mesures de mitigació dels riscos.

Suïssa entén que l'article 26, apartat 2, persegueix l'objectiu que aquest Tractat no pugui ser invocat per declarar invàlids els acords existents o futurs de cooperació en matèria de defensa conclusos entre estats part i, en conseqüència, aquest Tractat roman aplicable per a tot estat part, sense perjudici de les obligacions que es deriven d'un acord de cooperació en matèria de defensa, de conformitat amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats de 1969.

Xina

Declaració:

D'acord amb les disposicions de la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong (República Popular de la Xina) i la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Macau (República Popular de la Xina), el Govern de la República Popular de la Xina decideix que el Tractat s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i a la Regió Administrativa Especial de Macau de la República Popular de la Xina.

Nota final

1. En el moment de l'aprovació del Tractat, el Govern de Dinamarca va notificar al Secretariat General el següent: "Aquest Tractat no s'aplicarà a les illes Fèroe i a Groenlàndia fins que no s'informi del contrari."
2. El 18 de juliol del 2019, el secretari general va rebre la comunicació següent del Govern dels Estats Units: "Els Estats Units us informen, pel que fa al Tractat de comerç d'armes fet a Nova York el 2 d'abril del 2013, que no tenen la intenció d'esdevenir part del Tractat. Com a resultat, els Estats Units no tenen cap obligació legal derivada de la seva signatura del dia 25 de setembre del 2013. Els Estats Units demanen que la seva intenció de no convertir-se en part, tal com s'expressa en aquesta carta, es reflecteixi a la llista de tractats del dipositari i que tots els altres mitjans de comunicació disponibles públicament sobre el Tractat s'actualitzin per reflectir aquesta intenció de no convertir-se en part."
3. En el moment de la ratificació del Tractat, el Govern de Nova Zelanda va notificar al secretari general el que segueix: "De conformitat amb l'Estatut constitucional de Tokelau i prenent en compte el compromís del Govern de Nova Zelanda per al desenvolupament de l'autonomia de Tokelau a través d'un acte d'autodeterminació segons la Carta de les Nacions Unides, no s'estén la ratificació del Tractat sobre el comerç d'armes a Tokelau a menys que el Govern de Nova Zelanda comuniqui al dipositari una declaració a aquest efecte sobre la base d'una consultació adequada amb el territori esmentat i fins que no comuniqui aquesta declaració."